

meie seltsist ei holinud sest ühtegi, wad aias
rahwa tungist läbbi bone sisse ja ütles Pealik:
"Ei wasto, kel Kapteini nimmi oli: „Aus
Kaptein, ma pallun, et ma teid rooitsin tutta-
waks sada. Wiekümne pennikoorma teed ma
oleksin tahnud kãia, et saaksin sedda lugga
nãhha, mis siin lã on, ja mis ni wãgga süda-
dant ligutab. Teie tere meile suurt rõõmu,
kui teie omma wannemattega tahhate tã-
na meie jures lounad wotta." Kaptein
tãrnas se helde tutsmisses eest ja ütles: Ma
tullen muido hea meiega; agga ei maffa
minnule ei sõõk egga jooõ enne kui mo waene
wend wangist lahti saab. Temma sa is ka
warsti ni paljo rahha Liina. Rohu, üllema
lãtte, kui temma weina lunnastamis'e tar-
wis õrraku las; ja se Rohu, üllema andis tem-
ma weina ilma wibimatta lahti. Müüd tul-
lid wannemad ja poiad meiega trafteri mai-
asse, ja paljo rahwast oli neid saata-
mas. Keif sõiwad lãt Kapteiniga, kes ni
mit-

mitme aia pãrrast ommade jure oli tãagast
tulnud; ja temma ei piddanud eñnast talle-
gi ees jureks, eaga olnud temma jures ühtes-
gi uhkust nãhha.

Praun oli se fnaatse õiglase innimesse liig-
nimmi. Ta juttustas meile, et ta esmalt ol-
li kangro ammerit õppinud, ja siis lahhele-
teistümne aasta eest, kui heitlik noor inni-
meene Ostindia mals soldatiks lãinud. Kui
temma seal wãe peal oli, siis se juhtus tem-
male õnneks, et Keige üllema Pealik tedda
tãhhele panmi, temmaga rahhu oli ja tedda
süs jãrg harwalt üllema aitas ja wimaks
Niigementi Kortermeh'iks ja Kapteiniks
tõstis. Siin ta panmi ausal wiisil ja õigus-
sega paljo rahha kokko, kuñni ta eñnast wãe
pealt lahti mõõte. Isiale ta oli monniford
rahha saatnud, laupmehete rahha rãmotut-
tega, mis Wefeliks nimmetakse; agga ei
saud mitte enam kui üks annus niigumne
Wefel isja lãne minud; teine oli ühe
laup-